

Ústavní soud

Joštova 625/8

660 83 Brno

ID DS: z2tadw5

Sp. zn.: Pl. ÚS 13/18

Stěžovatel: **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, ID DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, ID DS: cp7kgk3

Účastník: **Nejvyšší správní soud**
Moravské nám. 611/6, 657 40 Brno, ID DS: wwjaa4f

Vedlejší účastníci:

- 1. Státní volební komise**
nám. Hrdinů 1636/4, 140 21 Praha 4, ID DS: 6bnaawp
- 2. Ing. Miloš Zeman**, nar. 28. 9. 1944
Hrad, I. nádvoří čp. 1, 119 08 Praha 1, ID DS: az9rxd3
- 3. Ivana Zemanová**, nar. 29. 4. 1965
Brdičkova 1917/9, 155 00 Praha 5

Replika

stěžovatele k procesním vyjádřením ve věci sp. zn. Pl. ÚS 13/18

Elektronicky

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Stěžovateli byly Ústavním soudem doručeny stejnopisy celkem tří procesních vyjádření v nadepsané věci. Na tato vyjádření pokládá stěžovatel za potřebné a účelné reagovat následujícími replikami.

II. Vyjádření Nejvyššího správního soudu

[2] Nejvyšší správní soud odpověděl na ústavní stížnost vyjádřením ze dne 21. března 2018, č. j. Vol12/2018-30.

[3] Jeho argumentace je však naprosto nepřiléhavá. Brání-li se Nejvyšší správní soud tvrzením, že kdyby připustil k meritornímu projednání předčasné návrhy, dostal by se do situace, že by mu již plynula (relativně krátká) 20denní lhůta pro rozhodnutí, aniž by pro ně měl relevantní podklady, je nutno upozornit, že stěžovatel nepožaduje, aby soud neodmítal předčasné návrhy – tedy takové, které byly podány ještě *před* vyhlášením konečných výsledků volby – nýbrž toliko takové, které byly podány *po* jejich vyhlášení, ovšem v ten samý den. Ke zkrácení lhůty pro rozhodnutí v takovém případě dochází toliko zdánlivě, a to navíc o jediný den: zdánlivost je dána tím, že měl-li výsledky k dispozici v okamžiku podání návrhu volební stěžovatel, musel je nutně mít i Nejvyšší správní soud, neboť i ten si mohl příslušnou částku Sbírky opatřit z veřejně přístupného zdroje, tedy z internetových stránek ministerstva vnitra.

[4] Lichý je arci i argument, že by soud měl zkoumat, zda byl návrh učiněn ještě před zveřejněním výsledků nebo až po nich. To totiž soud činit nemusí a může návrh meritorně projednat i za – v praxi patrně zcela výjimečné – situace, že by byl podán v den vyhlášení výsledků volby, avšak ještě předtím, než se tak stalo. Právní zásadou, která by měla v podobných případech nastoupit, je *in dubio mitius*, případně též *in dubio pro libertate*.

[5] Obstát konečně nemůže ani argument *slippery slope*, podle něhož by „prominutí“ krátce předčasných podání mohlo vést k situaci, že by byla tolerována i krátce opožděná podání. K tomu je však třeba znovu upozornit, že stěžovatelovo podání nebylo předčasné, protože stěžovatel je učinil až po vyhlášení konečných výsledků presidentské volby, a dále, že není na místě juxtaposice opožděného a předčasného podání. Opožděným podáním totiž podatel nesplní zákonem uloženou povinnost dodržet stanovenou lhůtu, kdežto podáním předčasným ji naopak splní *superflue*, a důvody pro odmítnutí takového podání, aby byly ústavně aprobatelné, musí mít rozumný základ, příkladmo, tak jako je tomu v případě volebního soudnictví, že k meritornímu projednání předčasného podání nemá soud k dispozici doposud všechny potřebné podklady.

[6] Jako zcela nepodstatný je pak na místě posoudit odkaz na jiné stěžovatelovo podání shodného obsahu: tím, že je stěžovatel učinil, nijak nereparoval naříkanou neústavnost napadeného usnesení.

III. Vyjádření Státní volební komise

[7] Státní volební komise reagovala na ústavní stížnost vyjádřením ze dne 16. března 2018, č. j. MV-30098-2/OV-2018.

[8] Ve vyjádření je akcentován jediný bod, fakt, že stěžovatel svůj volební návrh stejného obsahu – fakticky ovšem naprosto identický návrh – podal *sua sponte* ještě jednou, o den později, a tento návrh byl Nejvyšším správním soudem věcně projednán.

[9] K tomu opět stěžovatel podotýká, že tímto stěžovatelovým postupem nebyla vada ústavnosti napadeného usnesení zhojena, neboť se jedná po formální stránce o zcela jiný návrh, jenž byl Nejvyšším správním soudem projednán ve zcela jiném řízení.

IV. Vyjádření dalších vedlejších účastníků

[10] Vedlejší účastníci č. 2 a 3 reagovali na ústavní stížnost společným vyjádřením ze dne 19. března 2018, č. j. 441 311/23.

[11] První námitka vedlejších účastníků je opět založena na tvrzení, shora dostatečně argumentačně pojednaném, že „druhý“ návrh zhojil vadu ústavnosti rozhodnutí o „prvním“ návrhu.

[12] Vedlejší účastníci arci velmi plausibilně namítají, že není jasné, čeho chce stěžovatel svou ústavní stížností dosáhnout, jestliže by s úvahou výsledku řízení o druhém návrhu nemohl soud po zrušení napadeného usnesení rozhodnout jinak, než ten pro překážku věci rozhodnuté odmítnout (oba dva návrhy, jak vysvětleno shora, byly po všech stránkách naprosto totožné – jednalo se o identický dokument).

[13] Výsledkem vyhovujícího nálezu by stěží mohlo být zvrácení právního názoru Nejvyššího správního soudu na důvodnost volebního návrhu – proti němu ostatně stěžovatel brojí zvláštní ústavní stížností – avšak bylo by judikováno, že singulární postup soudů ve

věcech volebního soudnictví, kdy tyto odmítají jako předčasné návrhy učiněné poté, co nastala pro podání rozhodující skutečnost, avšak v ten samý den, není souladný s právem na spravedlivý proces.

[14] S ohledem na to, že stěžovatelem naříkaný extrémně formalistický výklad zákona ohledně počátku běhu lhůt ve volebním soudnictví zastává Nejvyšší správní soud, tedy soud, který stojí v hierarchii správního soudnictví nejvýš, není tu nikdo jiný, kdo by mohl jeho konstantní judikaturu korigovat, než právě soud Ústavní.

V. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů stěžovatel na své ústavní stížnosti t r v á .

V Praze dne 3. května 2018

Tomáš Pecina

